RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0035 van 27 februari 2012 in de zaak 2010/0199/SA/1/0184

In zake:	de heer , wonende te
	verzoekende partij
	tegen:
	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
	vertegenwoordigd door: mevrouw
	verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

Bij aangetekende brief van 11 februari 2010 vordert de verzoekende partij de schorsing van de tenuitvoerlegging van een besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 12 november 2009, waarvan de verzoekende partij eerder bij aangetekende brief van 8 februari 2010, de vernietiging gevraagd heeft.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de aanvrager van een stedenbouwkundige vergunning tegen het uitblijven van een beslissing, binnen de wettelijke termijn, van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst ingewilligd.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst heeft op 14 oktober 2009, buiten de wettelijke termijn, toch nog een beslissing genomen, waarbij de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd.

De deputatie heeft aan de bvba bouwen van 10 appartementen.	een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het
Het betreft een perceel gelegen te	en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 7 juni 2010, waarop de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij is gehoord.

De verwerende partij, alhoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 16 januari 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de bvba bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van 10 appartementen".

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan 'Antwerpen', gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 23 april 1976 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg nr. 1, 'Centrum', meer bijzonder in een zone voor aaneengesloten bebouwing met daarachter een strook recreatiegebied. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 maart tot en met 19 april 2009, worden drie bezwaarschriften ingediend, waarvan één collectief bezwaarschrift, mede ondertekend door de verzoekende partij.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 1 april 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Netbeheerder brengt op 8 april 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De stedelijke brandweer brengt op 15 juli 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 2 september 2009 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst volgend ongunstig standpunt in:

. . . .

Gelet op de ligging van het eigendom in het goedgekeurde BPA Centrum Zuid, waarvan de stedenbouwkundige voorschriften niet worden nageleefd voor wat betreft:

- 1. De uitsprongen voldoen niet aan de voorschriften van het BPA wat betreft de materialen, de diepte en de hoogte vanwaar gestart wordt
- 2. De afstand tot de perceelsgrenzen van de terrassen is niet gerespecteerd
- 3. De toegangsweg tot de garage is gelegen in het recreatiegebied. In het recreatiegebied kunnen enkel verhardingen vergund worden die in relatie staan met het recreatieve karakter. Dit is hier niet het geval, hier wordt een ontsluiting van een bouwproject voorzien.

..."

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 9 oktober 2009 een ongunstig advies, met als motivering:

"

Inzake de toegangsweg sluit ik mij aan bij het onderzoek, de evaluatie en de conclusie van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst dd 02.09.2009.

Ik wens eraan toe te voegen dat de toegangsweg principieel strijdt met de bestemmingsvoorschriften van het geldende bijzonder plan van aanleg. Het bezwaar is gegrond.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst neemt geen beslissing binnen de wettelijke termijn en de bvba Nagels tekent op 17 september 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij tegen deze stilzwijgende weigeringsbeslissing.

Op 14 oktober 2009, buiten de wettelijke termijn om een beslissing te nemen, weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst een stedenbouwkundige vergunning aan de bvba

De verwerende partij beslist om deze laattijdige weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst als advies te beschouwen.

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren, met als motivering:

"

(1) het weigeringsmotief m.b.t. de toegangsweg dient genuanceerd. Enerzijds stelt de gemeente dat dit in strijd is met de bestemming volgens het gewestplan. Echter, vanuit de gemeente wordt een toegangsweg voor een eengezinswoning wel gunstig geadviseerd.

Dit is in tegenstrijd. Het standpunt van de gemeente dat dit geen ideale toestand is, wordt wel gevolgd. Immers, het betreft hier een lange smalle toegangsweg, langsheen een speelplein, waar geen mogelijkheden voorzien worden voor het kruisen van auto's. Dit zorgt voor bijzonder gevaarlijke situaties. Ook is een toegangsweg voor 10 appartementen een verzwaring van deze situatie, die vanuit ruimtelijk oogpunt op deze locatie niet inpasbaar is.

(2) De strijdigheid met het BPA zou mits een aangepast ontwerp opgelost kunnen geraken. Echter, het voorgestelde ontwerp op zich is niet inpasbaar in deze omgeving.

Door het voorzien van een monoliet bouwblok over een breedte van meer dan 30m wordt een zeer zware straatwand gecreëerd, hetgeen op deze locatie niet inpasbaar is. De omgeving bestaat immers eerder uit kleinschaligere ontwerpen.

Gelet op (1) en (2) dient geoordeeld dat door de aanvraag de draagkracht van het perceel wordt overschreden. De aanvraag kan niet worden aanvaard. ..."

Na de aanvrager, zijn architect en zijn advocaat te hebben gehoord op 10 november 2009, beslist de verwerende partij op 12 november 2009 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij overweegt daarbij:

...
Het weigeringsmotief van de gemeente m.b.t. de toegangsweg dient genuancueerd.

Enerzijds stelt de gemeente dat dit in strijd is met de bestemming volgens het gewestplan. Echter, vanuit de gemeente wordt een toegangsweg voor een eengezinswoning wel gunstig geadviseerd. Dit is in tegenstrijd. Beroeper meldt ook dat de aanvraag werd voorbesproken met de gemeente. Omdat de een drukke weg is wou men geen bovengrondse parking. Doordat de toegangsweg voor de ondergrondse garages aan de achterkant van het perceel wordt er geen bijkomend verkeer op de gegenereerd.

Het gebouw heeft een groter volume dan de naastliggende woning, maar is ruimtelijk aanvaardbaar omdat het gelegen is in het centrum van Broechem. Het gebouw wordt niet over de gehele breedte perfect op de rooilijn geplaatst maar op de plannen is te zien dat het mooi aansluit met de bestaande bebouwing.

. . .

Algemene conclusie:

De aanvraag is principieel niet in overeenstemming met de planologische bestemming en met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard. ..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De verwerende partij betwist de tijdigheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing omdat "blijkt dat op 8 januari 2010 werd overgegaan tot aanplakking. (stuk 10)(en) bijgevolg diende het verzoekschrift uiterlijk te worden ingediend op 7 februari 2010, verlengd tot 8 februari 2010 omdat 7.02 een zondag was.

Verwerende partij maakt alle voorbehoud, gezien de tijdigheid van het beroep niet kon worden vastgesteld omwille van de inbreuk op art. 4.8.16 § 5 VCRO."

Beoordeling door de Raad

De bestreden beslissing werd op 8 januari 2010 aangeplakt.

De verzoekende partij beschikt derhalve, krachtens het op dat ogenblik geldende artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO, over dertig dagen om beroep in te stellen en dat gebeurde tijdig bij aangetekende brief van 8 februari 2010.

Het met een aangetekende brief van 11 februari 2010 ingediend verzoek tot schorsing is krachtens het op dat ogenblik geldende artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO laattijdig, maar krachtens artikel 4.8.13 VCRO kan "de voorzitter van de Raad ... in elke stand van het dossier, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, een bestreden vergunningsbeslissing schorsen bij wijze van voorlopige voorziening (en dit) ambtshalve of op verzoek".

De Raad oordeelt dan ook dat het verzoek tot schorsing beschouwd moet worden als ingediend krachtens artikel 4.8.13 VCRO, maar zulk verzoek is alleen ontvankelijk wanneer het verwijst naar (nieuwe) gegevens, die de verzoekende partij niet kon aanvoeren binnen de krachtens artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO vermelde termijn om beroep in te stellen.

Nu de verzoekende partij zelf in haar aangetekend verzonden brief van 11 februari 2011 alleen maar vermeldt dat zij in haar "brief dd. 4/02/2010 en verzoek dd 04/02/2010 betreffende de hogervermelde vergunningsbeslissing ... nagelaten (heeft) mogelijk de schorsing van deze beslissing te vragen, wat (zij) hieronder dan ook doe(t)" en geen enkel inhoudelijk argument bijbrengt om het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te staven, is dit verzoek tot schorsing onontvankelijk.

Daaraan doet niet af dat de griffie van de Raad bij aangetekende brief van 29 maart 2010 gevraagd heeft het verzoekschrift te regulariseren met betrekking tot de omschrijving van de "redenen op grond waarvan, bij wijze van voorlopige voorziening, om de schorsing van de bestreden vergunningsbeslissing wordt verzocht".

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, geldt immers alleen als beoordeling van de vormelijke volledigheid van het verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de ontvankelijkheid van het verzoekschrift: de verzoekende partij heeft voormelde brief overigens wel beantwoord bij aangetekende brief van 6 april 2010, maar ook daarin is nets terug te vinden met betrekking tot redenen voor de schorsing, zodat het verzoek tot schorsing inderdaad onontvankelijk is.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is onontvankelijk.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 27 februari 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de eerste kamer,

Heidi HUANG Eddy STORMS